

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. augusztus 7.
(vasárnap)**

Horváth Géza

ZÁKEUS VÁLTOZÁSA — JÉZUS SZABADÍTÁSA

Énekek: 98,1; 469; 691; 365

Lekció: Lukács 19,1-10

Alapige: Lukács 19,2. 3. 10

Élt ott egy Zákeus nevű gazdag ember, aki fővámszedő volt.

Szerette volna látni, hogy ki az a Jézus, de kistermetű lévén, nem láthatta a sokaságtól.

„Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.”

Imádkozzunk!

Hálaadással borulunk eléd, Istenünk, és köszönjük, hogy Atyának szólíthatunk Jézus Krisztusért.

Magasztalunk azért, hogy lehet új éneket is énekelni, mert lehetnek új meg tapasztalásaink. Köszönjük, hogy ha csordultig van a szívünk ezekkel a meg tapasztalásokkal, mert látjuk, hogy jó vagy, irgalmas, szerető Isten, kegyelmes, késedelmes a haragra, türelmes, hiszen felhoztad napodat ma is jókra és gonoszokra egyaránt.

Magasztalunk, hogy valóban az üdvösség útját kijelentetted. Megismertetted Jézus Krisztust és hirdettetted és hirdettetik ma is, sőt az élő Úr közöttünk van. Magasztalunk, hogy minden nép előtt nyilvánvaló ez az irgalom, ez a kegyelem, ez a Jézus Krisztusban megjelent szeretet.

Vannak, akik hallják, vannak, akik nem hallják, vannak, akik megtartatnak, vannak, akik elvesznek. De köszönjük, Istenünk, hogy jót gondoltál felőlünk, jó akaratod van az embervilág felé, és ezért küldted el Jézus Krisztust, a mi Megváltókat.

Kérünk, fogadd hálánkat megtartott életünkért, az elmúlt hétért, mindeneért, ami benne történt, akár örömteli esemény volt, akár igével való meggazda-

gítás, akár szomorú dolog történt. Köszönjük, hogy úgy borulhatunk eléd Urunk, hogy a te jelenléted áldjon, vigasztaljon, feddjen, intsen, bátorítson, hívogasson.

Kérünk, ajándékozz meg élő hittel, vagy ha már megajándékoztál, akkor növeld hitünket, hogy egyre jobban, egyre inkább bízunk benned, és egyre inkább reád bízunk mindent az életünkben.

Ezért áldj és szentelj meg bennünket, Urunk, a Szentlélek Istennel.

Ámen.

Igehirdetés

Bibliaolvasó emberek, ha bejöttek a templomba, és látták a táblán kiírva, hogy a Lukács 19,1-10 lesz az ige, akkor lehet, arra gondoltak, hogy ezt a történetet már nagyon jól ismerjük. Sok mindent hallottunk róla. Nem is szeretném a történet minden üzenetét kibontani, csak arra az egy dologra szeretném, ha figyelnék, ami a napi igeként olvasva nekem is majdnem hogy az újdonság erejével hatott, de megörvendeztetett és nagyon kirajzolta előttem a mi drága Megváltónk alakját.

Ez a gondolat pedig, amely egymással összefügg, a történet elején és végén van. Az egyik, hogy mit olvasunk Zákeusról, arról lesz szó, a másik, a történet végén pedig, hogy mit tudunk meg Jézusról.

Zákeusról megtudjuk, hogy hívták, mi volt a foglalkozása, megtudjuk, hogy anyagilag hogy állt: gazdag ember volt, és a Biblia azt is leírja, hogy termete szerint kis ember volt. Négy dolgot tudunk meg tehát Zákeusról, de engem az döbbenett meg, hogy mind a négy dolog, amit Zákeusról megtudunk, az csak erre a földi létre érvényes. Csak itt a földön valami. Hiszen az, hogy fővámszedő volt, az egy idő után megszűnik. Nem tudom, akkor nyugdíjazták-e a fővámszedőket, de ha Zákeus élete végéig fővámszedő volt, akkor is a halállal ez a foglalkozás megszűnik, mert sem a mennyországban, sem a pokolban nincs szükség vámszedőkre.

Aztán megszűnik az is, hogy milyen az anyagi állapota valakinek, mert az is csak e földi létre érvényes, hiszen a halállal ez is megszűnik, mert azt mondja a Szentírás, hogy semmit nem hoztunk erre a világra, világos, hogy ki sem viszünk semmit. Teljesen mindegy, hogy aki meghal, gazdag vagy szegény, az állapota: halott. Hogy termete szerint kis ember volt, ez is legfeljebb a földi létre nézve talán tetszetősebb az, aki magasabb, lehet, hogy csúfolták ezért Zákeust. Minden bizonnyal annyi hátránnyal járt, hogy ha akar látni valamit, akkor fára kellett másznia. Ez biztos, mert leírja róla a Szentírás.

Az, hogy kinek milyen a termete, az is csak a haláláig érvényes, bár akkor még nem voltak urnás temetések. Nem akarom részletezni, hogy a halállal ez is teljesen mindegy, hogy valaki szép sudár, kosárlabdázó típus és olyan alakja van, vagy pedig alacsony.

Az döbbenett meg engem, hogy tulajdonképpen Zákeus életéről olyan dolgokat olvasunk, ami a földi létre nézve talán emberileg fontos, de amelyek megszűnnek és nem átvihető értékek az örökkévalóságba. Jézus Krisztusról pedig azt olvassuk, hogy Ő azért jött, hogy megkeresse és megmentse, megtartsa, üd-

vözítse azt, ami elveszett. — Majd a kettőt egymás mellé téve, látjuk, hogy mennyire más volt Zákeusnak a célja, és mennyire más Jézus Krisztusnak a célja ezen a földön. Jézus Krisztus mennyei, elveszíthetetlen értéket akar adni.

Hogy ezek a dolgok meddig tartanak az életünkben, röviden nézzük meg. Említettem, hogy meddig tart a fővámszedőség. Egyszer azt is elveszíti. Lehet, hogy valaki tesz a rómaiaknak egy jobb ajánlatot, mert licitálni kellett azért a helyért, azért a vámszedő helyért ki fizet többet, és aki többet fizet, az kapja meg. Lehet, hogy Zákeusnál jön egy gazdagabb ember és az megveszi azt a helyet, és ő már rögtön nem lesz fővámszedő. El lehet veszíteni.

Eszembe jutott egy példa. Egy professzor, aki a maga városában nagyon megbecsült és elismert ember volt, bárhova ment, mindenki úgy köszönt neki: professzor úr, jó reggelt! hogy tetszik lenni? Amikor nyugdíjazták, akkor megkérdezte tőle egy barátja: mi volt a legnehezebb, amikor nyugdíjaztak? Kicsit gondolkodott és azt mondta: mi volt a legnehezebb? Hogy elköltöztem a lányomhoz, és amikor a következő hónapban a postás hozta a nyugdíjat, akkor bekiáltott a kertkapun: Kovács bácsi, megjött a nyugdíja. Nem professzor úr, hanem Kovács bácsi. Hirtelen professzor úrból Kovács bácsi lettem.

Nehéz dolog. El lehet veszíteni. Van értéke tehát? Valameddig van értéke, hogyne lenne! De elmúlik.

Ugyanilyen a gazdagság is. Az előbb említettem az ígét, hogy semmit nem hozunk erre a világra, és ki sem fogunk vinni semmit. Meddig tart?

Az az érdekes, hogy mégis erre törekszik az ember, és ezekért a földi értékekért mindent hajlandó megtenni. Emiatt elég sok mindent feláldoz. Mennyi mindent megtesz érte, mennyi lemondással jár ez! — Valaki elmondta, hogy ahhoz, hogy elérje azt, ami kell neki, fel kellett áldoznia a családját. Sokan feláldozzák a családot, a gyermekekkel töltött időt. Valamit el akarnak érni, valamire el akarnak jutni, mert ez fontos. És tudva vagy tudatlanul — figyeljük meg —, ezt plántáljuk bele a mi gyermekeinkbe is. Akár akarva, akár akaratlanul, mégis a mi szemléletünk, gondolkodásunk az kihat a gyermekeinkre. Az lesz a mérce.

Volt valaki, aki mindenáron azt akarta, hogy a gyermeke orvos legyen, mert ő orvos, jól menő orvos volt. A gyermekének is csak az kell, hogy legyen. De neki nem ment.

Van olyan, amit úgy gondolunk, hogy földi létre nézve érték. Az egyszerre csak mérték lesz az ember számára. Ki ne szeretné, ha a gyermeke sikeres lenne, gazdag lenne? Ki ne szeretné, ha a gyermekei jól menő emberek lennének, tisztelt vagy becsült, vagy karriert befutott emberek lennének?

Itt a nyolc órai istentiszteleten ült valaki, akitől 30-35 évvel ezelőtt hallottam még Szabolcsban: nekem mindegy, ha a gyermekem utcaseprő is lesz, csak Jézusé legyen. — Azért ilyet ritkán lehet hallani, nem? Na de az utcaseprőség is véget ér egy idő után, de Jézusé legyen.

Ennek a történetnek az első üzenete az, hogy míg az ember földi célokat tűz maga elé, és hajt, hogy azokat elérje, Jézus Krisztus Zákeust nem úgy látja, hogy gazdag, nem úgy látja, hogy vámszedő, nem úgy látja, hogy kicsi ember,

hanem azt látja: elveszett. A 10. versben az van: „Azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett.” — Jézus mit lát benne? Azt, hogy ha Zákeus meghal, nincs olyan érték, amit magával tud vinni. Nincs olyan érték, ami a mennyei világban is kincs.

A mennyei világban csak egyetlen kincs van: Jézus Krisztus. Vagy Őt viszem magammal, vagy nem tudok vinni semmit. Ez a minden kincs, mert Ő tegnap, ma és örökké ugyanaz. Ő az alfa, omega, a kezdet és vég. Ő az élet. Azt mondja: Én vagyok az élet, és Ő hajlandó az övéivel egy örökkévalóságra összekapcsolni magát. Tartani a kapcsolatot, az övéit hordozni, és az üdvösségbe vinni. — Ez ennek az igének az első üzenete. Vagyis az: ne azt nézd, amit a földön elérhetsz, hanem azt kérd, amit Jézus Krisztustól kaphatsz. Ő azt mondta: „Örök életet adok nekik, és soha örökké el nem vesznek.”

Érték-e ez neked? A hívőségünk itt dől el. Ez érték-e neked?

Amikor a gazdagságról beszéltem, a Biblia említi: az egyik apostol írja az akkori hívőkről, hogy még a vagyonuk elrablását is örömmel fogadták. Na, ez nem azt jelenti, hogy ha a betörő otthagya az arany hamutálcát, akkor utána vitték: ja, még ezt itt hagytad, ezt is vidd magaddal. Jaj, de jó, hogy kifosztottad, hanem azt jelentette, hogy annak örültek, hogy van valamijük, amit a tolvaj nem lophat el. Tudniillik a hitüket nem vihette el. A Krisztussal való kapcsolatukat nem másíthatta meg, nem rombolhatta szét. Sokszor idézem azt az éneket, és most megint megteszem:

A földön, ha elvesztem szerelmem tárgyait,
Maradjon meg mellettem szerelmed és a hit.
Csak azt el ne veszítsem, mi benned, ó Úr Isten,
Remélni megtanít.

Milyen csodálatos! Az ige első üzenete tehát az, hogy mi neked az érték? Mert ami érték, az egy idő után mérték lesz, és ahhoz fogod szabni magad, a szeretteidnek a gondolkozását, meg környezeteknek nézetét is. Vagy pedig el tudod mondani: az én legnagyobb értékem Jézus Krisztus, a Szabadítóm.

Mire tanít meg bennünket ez az ige? Azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett. Ezt azután mondja, miután Zákeus életében beáll egy óriási változás. Ennek a változásnak látható jele az, hogy Zákeus azt mondja: Uram, vagyonom felét a szegényeknek adom, és amit patvarkodással elvettem (kizsaroltam). Amit kizsaroltam, annak négyszeresét adom vissza.

Zákeus életében volt egy óriási változás, és ennek a végén azt mondja Jézus, hogy „azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett”. — Ennek az igének a második üzenete számunkra, hogy az embert csak szabadítás útján lehet megváltoztatni. Ezt Jézus maga jelenti ki. Az ember életében változás csak szabadítás útján lehetséges.

Sokan hirdetik, hogy az embert meg lehet változtatni nevelés útján. Próbálja a pedagógia. Csak az a baj: nem megy. Érdekes, hogy próbálja az ember emberi módon ezt a változást. Ráhatással, zsarolással, kényszerítéssel, szép szóval.

Olvastam az Interneten egy párbeszédet. Feltette valaki a kérdést az Interneten: hogy lehet egy antiszociális embert megváltoztatni? Figyeljük, milyen vá-

laszokat kapott: mindegy, hogy antiszociális vagy jól menő valaki, aki áldott jó ember. — Hogy lehet az embert megváltoztatni?

Válaszok: Miért akarod megváltoztatni? Hagyd békén! — Az első válasz: nem kell azt megváltoztatni. Ha neki ez az állapot jó, akkor maradjon abban. — Ha Jézus Zákeust békén hagyta volna, akkor elvész. „Mert azért jött az Emberfia...”

A másik válasz: Nem megváltoztatni kell az embert, hanem elfogadni olyanak, amilyen. — Ez is egyszerű: ő már csak ilyen, elfogadjuk olyannak, amilyen. Nem kell megváltoztatni.

Jön a harmadik válaszoló: Ne azzal foglalkozz, akit meg akarsz változtatni, hanem keress olyanokat, akik neked megfelelnek. — Megint csak emberi válasz. Egyszerű: hasonzorút keress, azt meg hagyd ott a hasonzorúek között. Megtalálja zsák a foltját.

Jön a következő: Ne akarjuk megváltoztatni, nem fog sikerülni. Magyarán megmondja, hogy változtatási szándékod eleve kudarcra van ítélve.

És jön az utolsó, ezt képviseli a tudomány: Megváltoztatni kívülről nem lehet senkit, legfeljebb segíteni abban, ha ő akar változni.

Sokan hallják ezt, akik emberi segítséghez mennek, de legfeljebb ennyit tud mondani az ember ma, hogy segíteni tudsz abban, ha ő változni akar. Ha nem akar változni, akkor megint csak marad abban az állapotban, amiben volt.

A Biblia nem azt mondja, hogy az ember nem akar változni, hanem azt mondja, hogy az ember nem tud változni.

Nem arról volt szó, hogy a negyednapos halott Lázár akar-e változtatni állapotán vagy nem akar. A Biblia szerint nem azon van a hangsúly, hogy az ember akar változtatni a sorsán vagy nem? A Biblia egyértelművé teszi, hogy az ember nem tud a sorsán változtatni. Isten viszont megkönyörült az emberen, és olyan valakit küldött utánunk Jézus Krisztusban, a Megváltóban, aki egy dolgot tud: szabadítani. „Nevezd annak nevét Jézusnak, mert Ő szabadítja meg népét annak bűneiből.”

Ha az ember tudna vagy akarna változni, akkor Jézus Krisztusnak nem kellett volna eljönnie. De azért jött az Emberfia — nem csodálatos? — hogy megszabadítsa, hogy megtartsa, üdvözítse azt, ami elveszett. Jézus nem azt mondja: azért jöttem, hogy Zákeus jobb ember legyen. Jézus nem azt mondja, hogy azért vagyok itt, mert azt akarom, hogy Zákeus humánus ember legyen, hanem Jézus Krisztus azt mondja: azt akarom, hogy Zákeus megszabadított ember legyen, szabad ember legyen.

A változás éppen ezért Zákeus életében nem az, hogy most adakozó lett, hanem az, hogy megszabadult. Az, hogy ő akadozó lett, jellemzője az ő szabad életének. Az a változás nem ott történt az ő főkönyvében, hogy addig csak a bevételt oldalt ismerjük. De most már ismeri a kiadást is. Ez a változás az életében? Meggyőződésem, hogy nem ez.

Ismerek olyan embert, aki abszolút hitetlen, mégis segít a többi emberen. Azt hit nélkül is lehet, ahhoz elég a humánus. Elég a szánalom, hogy valaki a vagyonából áldozzon jótékony célokra. Zákeus életében nem ez a változás. Ez

ZÁKEUS VÁLTOZÁSA — JÉZUS SZABADÍTÁSA

---

a változásnak a jele, a tünete. A változás az belül történik. — Ahogy egy kedves lelki ének mondja:

Ó jöjj ma még, lakója légy,
Jöjj szívembe most, Úr Jézus!

A változás ott történt, hogy Jézus bement Zákeus házába és azt mondta: itt maradok, Zákeus. És ő örömmel fogadta. — Ezek csak jelei annak, hogy az ő életében történt egy változás.

Az ige második üzenete az, hogy az ember megváltozása nem lehetséges, csak szabadítás útján. De Jézus azt ígéri, hogy ha Ő megszabadít valakit, az valósággal szabad. Azt nem tartja fogva többet már Sátán keze, mert Jézus mindent elvégezett.

A harmadik üzenete az igének szintén ebben a 10. versben van, amit kiemelek: „Mert azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.” — Jézus nem azt mondja: megtartsa, aki elveszett. Mert azt gondolnánk, hogy személyről van szó, akkor azt várnánk, hogy itt az legyen: aki elveszett. Ehelyett azt olvassuk az igében: megtartsa, ami elveszett.

Mire vonatkozik ez az „ami”? Meggyőződésem, hogy arra vonatkozik, amit a Szentírás így ír: az embernek mi vészett el a bűnesetben? Az Isten-képűsége. Ez az „ami”. Az Isten az embert valóságos igazságban és szentségben teremtette. Azért, hogy az ember neki társa legyen. Mint ahogy az énekben énekeljük: „Hogy társam légy e földön”... A szabadításban ugyanezt kapjuk vissza. Az élő Isten nekem társam. Nekem kapcsolatom van vele. — Na, ez vészett el.

Megint csak a liberális teológia azt tanítja, hogy ez az Isten-képűség csak torzult a bűnesetben. A Biblia azonban, és mi is ezt tanítjuk, amit a Biblia, azt mondja: ez az Isten-kép tönkrement, elveszett. Teljesen összetört. De Jézus Krisztus azért jött, hogy ami elveszett, az embernek az igazsága a szentsége, azt visszaadja. Visszaadja az igazságot, amelyet megszerzett nekünk a Golgotán, feltámadásával pedig a hívőknek adta ezt az igazságot és a szentséget, amiből Zákeus semmit nem tudott, hogy mi az, mert szentségtelen és tisztátalan életet élt. De attól kezdve Jézus Krisztustól megkapja az igazságot és a szentséget, mert azért jött Jézus. Odaadja Zákeusnak ezt a két hatalmas értéket.

Meg vagyok győződve, hogy Zákeus ezért örült. Örömmel fogadta Őt. Nem azért, mert valaki szóbaáll velem, nem azért, mert valaki nem köp le engem, nem azért, mert valaki nem vet meg engem, hanem azért, mert Zákeusnak a Szentlélek felragyogtatta azt az értéket, amit Jézus Krisztus képvisel, és amit hozott, és amit kész és képes átadni neki. Zákeus örült, hogy van valamije, ami eddig nem volt: „ma lett üdvössége ennek a háznak”. Van valamije, ami nagyobb érték, mint a hivatal, és nagyobb érték, mint a gazdagság.

Pál apostol is nem így kezdett gondolkodni, mikor a damaszkuszi út porában megszólítja Jézus? Nem azt mondja majd később Pál: Ami nekem nyereség volt, amit mindennél többre tartottam, származásom, bizonyítványaim, kasztom, amibe tartoztam, tudományom, polgárjogom — nem ez az érték? Amikor megismeri Jézus Krisztust azt mondja: mindezt kárnak és szemétnak ítéltém. Amikor megismerte Jézust, azt mondja: Amit pedig kárnak és szemétnak ítélt-

tem, azt most nagyobb nyereségnek tartom. Még mindig ez a legnagyobb értékem.

Hadd fejezzem be azzal, hogy van itt egy szó a Bibliában: „elveszett”. A magyar nem adja vissza ennek a szónak jelentését igazán. Elveszett — ha ezt halljuk, rögtön az elveszett juhra gondolunk, amelyik valahol béget egy bokorban, mert messze szakadt a pásztor nyájától. Vagy gondolunk az elveszett drachmára, amit az asszony seprővel keres ott a szobasarkokban, vajon hova gurult el? — Ez a szó a Bibliában: „elveszett”, a következőket jelenti, ha személyről van szó: elpusztult, megsemmisült, odaveszett, meghalt. — Mélyebb szó, azt jelenti: megsemmisült, odaveszett, meghalt. Elpusztult.

Azért írja ezt a Szentírás, hogy elmondja nekünk még inkább: látjátok? Ilyen reménytelen a bűn következtében a helyzetünk. Ha az asszonyok rántást készítenek, és az odaég, azt nem lehet használni, azt ki kell dobni, csinálnak másikat. Ha egy léggömb eldurran, elpusztult, odalett. Lázár meghal és negyednapos...

Vagyis ez az ige felragyogtatja előttünk Jézus Krisztusnak a hatalmát, az erejét és Istenségét. Hogy a te életednek, az én életemnek, és az emberi életnek az egyetlen reménye: Jézus Krisztus megszólít. Az Ő igéje hatalom és erő. Ő az én helyzetemet, amelybe születtem, amelyben éveket leéltem, Ő meg tudja változtatni. Így lesz igaz: elveszett és megtaláltatott, meghalt és feltámadott — ahogy a Lukács 15-ben olvassuk a tékozló vagy elveszett fiú történetében. Odalett, elpusztult. Mert Jézus Krisztusnak van hatalma halálból feltámasztani, a pokolból kihozni, megajándékozni üdvösséggel, örömmel, békességgel.

Kell neked ez? Válaszolj rá és mondd azt, amit majd énekelni fogunk: Új szívet adj, Uram, énnekem!

Mert azért jött Jézus, hogy megajándékozzon új szível, elvegye a kőszívet, és örök életet adjon az övéinek. Garanciát vállaljon arra, hogy akiknek Ő adta ezt az ajándékot, azoknál örökké meg is marad ez az ajándék.

Énekeljük a 690,1 éneket.

Új szíved adj, Uram énnekem
Új szívet adj, én Istenem.
Amely csupán csak teérted ég,
S véled jár szüntelen,
Csak véled szüntelen.

Imádkozzunk!

Köszönjük, hogy földi értékekről örökkévaló mennyei gazdagságra irányítottad tekintetünket ezen a délelőttön, Urunk. Bocsásd meg, hogy emberi elménk olyan sötét, vagy annyira megsötétedett, hogy ahhoz ragaszkodunk, amit úgyis elveszítünk, és nem akarjuk megnyerni azt, ami örökre a mienk lehet.

Köszönjük, hogy azért jöttél, hogy erről meggyózz bennünket, és szerelmed legyőzze a szívünket, ellenállásunkat, és a halálból az életre, a sötétségből a világosságra hozzon ki bennünket.

ZÁKEUS VÁLTOZÁSA — JÉZUS SZABADÍTÁSA

Magasztalunk, hogy te adhatsz örök életet egyedül. Ezt a benned való hit által lehet elvenni, és köszönjük azt a szabadságot, amire kész vagy és képes vagy megszabadítani bennünket.

Urunk, megvalljuk, hogy olyan sokan küszködnek nyomorúságukkal. Nevetés közben is fáj a szív. Olyan sokan igyekeznek palástolni elveszett voltak valódiságát. De köszönjük neked, hogy felragyogtatott előttünk: emberi segítség nincs, nem is lehet. Ember nem tud rajtunk segíteni, legfeljebb sajnálkozni az állapotunk miatt, vagy emberi tanácsot tud adni. Te tudsz, s akarsz segíteni, hát segíts bajunkon!

Könyörgünk: fogadd hálánkat, hogy olyan sokakon segítettél már itt a gyülekezetben is, és szerte az egész világon. Köszönjük, hogy azt ígéred, míg el nem jön ama nap, míg a te jeled fel nem tűnik az égen, addig hirdeted az evangéliumot, és ennek a szabadításnak az örömhírét.

Kérünk, Urunk, szabadítsd meg a megkötözötteket, elveszetteket, minél többeket. Keresd a tieidet, Urunk, és áldott légy, hogy végzed munkádat.

Áldd meg, kérünk, a gyülekezetet, a csendeshéten lévőket vagy oda indulókat, gyermekeinket, a fiatalokat, nyári szabadságot töltőket, a munkába indulókat majd. Kérünk, áldd meg betegeinket vigasztalással, örömmel, erővel, hogy ha elveszítik az egészségüket, akkor van valami, amit soha el nem veszíthetnek, az a belső ember, amely napról-napra újulhat.

Áldd meg gyászolóinkat, akiket a héten gyász ért. Ha a földön elveszítik szerelmük tárgyait, kedvesüket, akkor is legyenek bizonyosak benne, hogy téged nem lehet elveszíteni. Akik hitben mentek el, egyszer majd boldog találkozást adsz a mennyei hazában.

Kérünk, áldd meg hazánkat, népünket nemcsak itt az országban, a Kárpát medencében, de az egész világra szétszóródott magyar református népünket, akikkel egy lélekkel itattattunk meg, még ha több ezer kilométer is elválaszt egymástól.

Köszönjük, hogy a te néped ezen a földön egy nép és egy sereg. Egy nevet magasztal, egy cél vonja őt, és egy terített asztal ad neki új erőt.

Ezért kérünk, adj új erőt, Urunk. Ó nyújtsd ki szent kezed ma is, és igéd-del ébressz holtakat, szívünkbe gyújts tüzet!

Ámen.